

S. Rasmussen: Den højtærede Undervisningsminister og ærede foregaaende Talere har gjort opmærksom paa, at det Skolelovsforslag, der nu foreligger til Behandling her, har været behandlet i Folketinget i ca. 4 Aar. Jeg forstod paa den højtærede Minister, at han ønskede, at Lovforslaget maatte blive hurtigt behandlet her, og det forstaar jeg godt, men jeg synes alligevel, at i Forhold til den Tid, som Folketinget har haft, kunde vi passende faa 2 Aar til at behandle Forslaget her i Landstinget. Det skal jeg nu ikke komme nærmere ind paa — jeg tror heller ikke, det sker —, men jeg vil dog udtale den Mening, at vi ogsaa her i Tinget bør have Tid til at se paa de forskellige Bestemmelser i dette Forslag, der berører saa at sige hele det danske Folk.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (H. P. Johansen) udtalte, at Købstadskolens Ordning i nogen Maade skulde overføres paa Landsbyskolen, saaledes at Timetallet i Landsbyskolen blev betydeligt forhøjet. Der maa dog være Forskel mellem Skolens Ordning i By og paa Land. Kan man nøjes med færre Timer i Landsbyskolen end i Købstadskolen? Jeg er tilbøjelig til at svare ja. Af 2 Grunde. For det første, fordi jeg tror, at i mange Tilfælde møder Børnene i Landsbyskolen mere oplagte til at modtage Undervisningen end Børnene i Byskolen, og for det andet, fordi man i Byerne kan have mere Brug for, at Børnene bliver beskæftiget mere i Skolerne. Vi ved, at man i Købstaden har betydeligt flere Undervisningstimer og ikke saa faa flere Fag, end man har i Landsbyskolen, men hvordan forholder det sig med Børnene? Er de dygtigere i Købstadskolen, end de er i Landsbyskolen i de, som jeg tror vi fra alle Sider er enige om, grundlæggende Fag? — jeg hørte med Glæde den højtærede Undervisningsminister betone dette stærkt. Ved Prøver ovre i Ringkøbing Amt er det oplyst, hvordan Undervisningen der har virket i de forskellige Fag. Jeg skal nævne nogle Tal til Belysning heraf. I Diktat var Pointsantallet for Byens Vedkommende 9,68, for Landets 10,22, i Genfortælling for Byen 9,54, for Landet 10,50, i Regning for Byen 7,72, for Landet 8,03, i Skrivning 9,17 for Byen og 9,90 for Landet. Naar man ser paa disse Tal fra Ringkøbing Amt, faar man ikke det Indtryk, at Børnene i Byen, som har flere Timer, har naaet bedre Resultater end Børnene paa Landet. Det er netop omvendt.

Jeg skal villigt indrømme, at dette Lovforslag er undergaaet store Forbedrin-

ger, siden det første Gang fremkom for nogle Aar siden, ja, selv efter at det er blevet fremsat af den højtærede Minister. Jeg hørte nok den højtærede Minister sige, at ude i Befolkningen venter man paa dette Lovforslags Gennemførelse, og her tænker jeg nærmest paa Landbobefolkningen. Men hvorfor venter man paa denne Lov? Det er vist nærmest af økonomiske Grunde. Jeg tror ikke, den store Del af Befolkningen venter, at den nye Lov paa dette saa vigtige Omraade skal bringe væsentlig Forandring i den bestaaende Tilstand. Jeg vil først spørge, om man kan vente, at Lovforslaget, som det nu foreligger, vil give Børnene og Ungdommen bedre Oplysning og Opdragelse, og dernæst, om Landets økonomiske Kræfter kan bære de Ændringer, der kræves.

Jeg tror at turde sige, at vi fra vor Side altid har ønsket en saa god og fyldig Undervisning for den danske Ungdom som muligt. Jeg kunde her have Lyst til at citere de kendte Ord:

„Oplysning være skal vor Lyst,
er det saa kun om Sivet“,
og jeg vil føje til:

„Men først og sidst med Folkerøst,
Oplysningen om Livet.“
Kan Oplysningen blive bedre gennem denne Lov? Jeg vil ikke benægte det. Jeg tror, at Lovforslaget indeholder Bestemmelser, som kan forbedre Undervisningen. Men jeg vil dertil føje, at jeg personlig — og jeg tror at turde sige, at det gælder for Det konservative Parti — aldrig har ment, det er Oplysning alene, der gør det. Det kommer saa umaadelig meget an paa, paa hvilket Grundlag denne Oplysning gives. Ser man paa, hvad der sker i det praktiske Liv, kan man ikke være blind for, at der finder store Udskejelser Sted baade paa det ene og det andet Omraade, og man kan vist ikke sige, at det altid er dem, der har de mindste Kundskaber, den mindste Oplysning, som har lavet de største Skandaler.

Jeg har hørt sige, at vor Folkeskole er gaaet tilbage, at dens Elever ikke staar paa et saa højt Kundskabstrin, som de har gjort før. Hvis det er rigtigt, saa beklager jeg det i høj Grad, og hvis Lovforslaget kunde hjælpe til at forbedre dette Forhold, skulde vi være de sidste til at unddrage os Arbejdet paa dets Gennemførelse. Men naar jeg tænker paa denne Sag ud fra mit Kendskab dertil for Landsbyskolens Vedkommende, og jeg stiller mig det Spørgsmaal: hvad kan være Grunden til, at Folkeskolen er gaaet